

не може да Вы сторн да разумѣвате право-то, ед-весность-та ни треба всегда, за наше-то щастіе, да ни води, какъ треба да ся рѣшаваме. Вни-майте да не бы ся предали съ безразсудна ревно-сть въ онова що ви ся види добро; защо може бы-ти ваша-та страсть да вы прелщава. Совѣтуйте отъ благоразуміе-то, ако ли не, то вые ще ся у-боите отъ покаяніе-то. Безчинный той огонь пре-вожда насъ въ недумнѣніе. Ако бы да е весма зѣ-лный, вскорѣ ще угасне. Токмо словесность, коя ся нахожда тамо, гдѣ прилича, може да убезопас-не непрестанно-то наше въ нѣкое нещо пребыва-ніе. Злѣвоспитаніе-то дѣте досаждава нравствен-но-то чувствованіе. 1. Сосъ свои-те предположе-нія 2. Сосъ презреніе-то къ другимъ.

1. Сосъ свои-те предположенія.

1. Матерь. На всяко свое разговореніе той хвастае себе си.

2. На всяко нещо представлява себе си за примѣръ.

3. Не има за разумны, развѣ онія кои-то има-тъ исты-те мнѣнія сосъ неговы-те.

4. Вержува и маха нозѣ-те и предъ по вели-кы те си (не си наумѣва какъ единъ древный фи-лософъ разпуди отъ школа-та си одного такового ученика.

5. Въ сообращеніе-то сѣди сосъ шапка-та на